Zaak 293/84 R

V. Sorani en anderen
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor verlening (Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

Maatregelen tot opschorting van de tenuitvoerlegging van handelingen van de instellingen kunnen slechts in overweging worden genomen indien de omstandigheden, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan zij worden gevorderd, ze aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen. Daarenboven moeten de maatregelen spoedeisend zijn in die zin, dat het noodzakelijk is dat zij nog voor de beslissing ten gronde worden genomen en effect sorteren, om te voorkomen dat de partij die erom verzoekt, ernstige en onherstelbare schade lijdt; tenslotte moeten de maatregelen voorlopig zijn in die zin, dat zij niet prejudiciëren op de beslissing ten gronde.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF 17 januari 1985 *

In zaak 293/84 R,

V. Sorani, te Luxemburg,

A. Scholtes, te Niederanven,

M. Simeoni, te Mamer,

* Procestaal: Frans.

J. Kohll, te Ehnen,

G. d'Elicio, te Mamer,

A. Nickles-Krier, te Palzem-Kreuzweiler (Duitsland),

A. Perlini, te Luxemburg,

C. Bour, te Luxemburg,

C. Bron, te Luxemburg,

C. Van den Eynde, te Luxemburg,

A. Serre, te Luxemburg,

ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Rue des Glacis 18 A,

verzoekers,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek, ingediend krachtens artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering en strekkende tot opschorting van de werkzaamheden in verband met vergelijkend onderzoek COM/B/2/82, totdat het Hof zal hebben beslist op het beroep van verzoekers tegen het besluit om hen niet tot de examens van genoemd vergelijkend onderzoek toe te laten,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF,

rechtdoende krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

In juli 1982 publiceerde de Commissie de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 aan de hand van schriftelijke bewijsstukken en een examen voor de vorming van een reserve van adjunct-assistenten, adjunct-secretariaatsassistenten en adjunct-technische assistenten, wier loopbaan de rangen 5 en 4 van categorie B omvat.

Verzoekers, ambtenaren van de Commissie in de categorie C, solliciteerden en werden tot het vergelijkend onderzoek toegelaten. Bij brieven van 15 juni 1984 van het hoofd van de dienst aanwerving vernamen zij vervolgens, dat zij volgens de jury niet konden worden opgenomen op de lijst van tot het examen toegelaten kandidaten. Op het verzoek van betrokkenen om een nadere motivering van het besluit om hen niet tot de examens toe te laten, antwoordde de administratie dat de jury had besloten, slechts die kandidaten tot de examens toe te laten, die reeds een functie op het betrokken niveau uitoefenden dan wel over de daartoe vereiste bekwaamheden beschikten.

Bij beroep, ingesteld op 5 december 1984, hebben verzoekers het Hof verzocht om nietigverklaring van het besluit om hen niet tot de examens van vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 toe te laten.

Bij dezelfde dag ingediende afzonderlijke akte in de zin van artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering hebben verzoekers het Hof verzocht te verklaren en te gelasten, dat de werkzaamheden in verband met vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 zullen worden opgeschort totdat het Hof zal hebben beslist over de grond van de zaak, met de stelling dat zij anders onherstelbare schade zullen lijden.

In haar op 19 december 1984 ingediende opmerkingen stelt de Commissie, dat het beroep geen „fumus boni iuris" vertoont en dat geen spoedeisende omstandigheden de opschorting rechtvaardigen, aangezien het Hof het besluit om verzoekers niet tot de examens toe te laten kan nietigverklaren en voor die kandidaten een heropening van het vergelijkend onderzoek kan gelasten.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Hof op 5 december 1984, hebben V. Sorani en tien andere ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 om hen niet tot de examens van dat vergelijkend onderzoek toe te laten.

2 Bij dezelfde dag ingediende afzonderlijke akte in de zin van de artikelen 83 en volgende van het Reglement voor de procesvoering hebben dezelfde verzoekers het Hof verzocht te verklaren en te gelasten, dat de werkzaamheden in verband met vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 zullen worden opgeschort totdat het Hof zal hebben beslist over de grond van de zaak.

3 De ontvankelijkheid van het verzoek tot opschorting wordt niet betwist.

4 Volgens vaste rechtspraak van het Hof kunnen maatregelen tot opschorting van de tenuitvoerlegging van handelingen van de instellingen slechts in overweging worden genomen indien de omstandigheden, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan zij worden gevorderd, ze aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen. Daarenboven moeten de maatregelen spoedeisend zijn in die zin, dat het noodzakelijk is dat zij nog vóór de beslissing ten gronde worden genomen en effect sorteren, om te voorkomen dat de partij die erom verzoekt, ernstige en onherstelbare schade lijdt; tenslotte moeten de maatregelen voorlopig zijn in die zin, dat zij niet prejudiciëren op de beslissing ten gronde.

5 In haar krachtens artikel 84, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering ingediende opmerkingen stelt de Commissie, dat in casu de „fumus boni iuris" ontbreekt, daar de jury van het vergelijkend onderzoek nauwgezet een door het tot aanstelling bevoegd gezag conform het Ambtenarenstatuut opgestelde aankondiging van vergelijkend onderzoek is nagekomen. Voorts zouden geen omstandigheden het treffen van dringende maatregelen rechtvaardigen, aangezien het Hof volgens vaste rechtspraak niet alleen de nietigheid kan uitspreken van het besluit van een jury om een kandidaat niet tot de examens toe te laten, maar tevens kan gelasten dat het vergelijkend onderzoek voor die kandidaat moet worden heropend.

6 Wat de „fumus boni iuris" betreft moet worden vastgesteld, dat de middelen die verzoekers tot staving van hun beroep aanvoeren, op het eerste gezicht niet bijzonder gegrond voorkomen. Verzoekers steunen in hoofdzaak op twee middelen, te weten onwettigheid van de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek voorziene tussenkomst van de hiërarchieke meerderen en een gebrek aan motivering. Aanvaarding van het eerste middel zou neerkomen op erkenning van de nietigheid van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek; verzoekers kunnen dit middel evenwel niet aanvoeren om aan de toelating tot de examens andere dan de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek neergelegde voorwaarden te verbinden. Inzake het middel ontleend aan een gebrek aan motivering zij erop gewezen dat, volgens de rechtspraak van het Hof, het motiveringsvereiste moet worden

beoordeeld aan de hand van de niveaus en de aard van de vergelijkende onderzoeken, inzonderheid het aantal kandidaten voor elk vergelijkend onderzoek.

7 Met betrekking tot de onherstelbare schade die verzoekers zouden lijden, indien het arrest ten gronde zou worden gewezen op een ogenblik dat tenuitvoerlegging ervan niet meer mogelijk is, moet worden vastgesteld dat vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 luidens de aankondiging ervan is gericht op de vorming van een reserve van adjunct-assistenten, adjunct-secretariaatsassistenten en adjunct-technische assistenten, ten einde te voorzien in vacatures van bestaande of nieuwe ambten in de categorie B, loopbanen 5 en 4, bij de diensten van de Commissie, en de op de reservelijst geplaatste kandidaten in aanmerking komen om naar gelang van de behoeften van de dienst te worden aangesteld in vacatures waarin niet door overplaatsing van ambtenaren wordt voorzien.

8 In die omstandigheden dreigen verzoekers hoegenaamd geen onherstelbare schade te lijden, zolang de geldigheidsduur niet is verstreken van de reservelijst, waarop zij zouden kunnen worden geplaatst indien zij, na eventueel tot de examens van vergelijkend onderzoek te zijn toegelaten, voor die examens slagen.

9 Gelet op het voorgaande kan aan de door verzoekers gevraagde opschorting geen gevolg worden gegeven.

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1) **Het verzoek wordt afgewezen.**

2) **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 17 januari 1985.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

G. Bosco